

Fodsportsforening, som var paa Spil. Her kunde maaske det Spørgsmaal først rejse sig: Var det ikke umuligt, at der overhovedet blev nedlagt Forbud mod, at denne Forening foretog Processioner paa Frederiksberg. Jeg kunde tænke mig, at Folk, som ikke kende Sagen, kunde sige: Hvorfor lod man dem ikke gaa, de vare nok blevne trætte til sidst. Men der havde foreligget meget graverende Optøjer, før Forbudet blev nedlagt. Den 12. September blev det indberettet til Birkedommeren, at der havde fundet en saadan March Sted gennem en stor Del af Frederiksberg, og at dette havde foranlediget et Opløb. Den 15. September indgives dernæst en ny Rapport, som gaar ud paa, at efter forudgaaende Bekendtgørelse i „Social-Demokraten” har en Mand, som hedder Marinus Christensen, „ladet 10 Plakatbærere marchere ad Falkonérallé, Gl. Kongevej, Alhambravej, Frederiksberg Allé og Kingosgade“. Efterhaanden som Processionen drog fremad i Falkonérallé, voksede Sværmen saaledes, at den efterhaanden talte 4—5,000 Mennesker, der paa hele Routen af de ommeldte Veje piftede, hylede og skreg, og hver Gang en af Frederiksberg Sporvogne passerede, lød der Fyraab, Skrigen og Hujen fra Mængden, der ligeledes overspyttede Sporvognene, ligesom der flere Gange fra forskellige af Deltagerne blev gjort Forsøg paa at gribe fat i Banemester Jensen, der paa forskellige Sporvogne førte disse igennem Mængden, staaende paa Forperronen. Færd-selen blev hele Tiden stærkt hemmet og var hvert Øjeblik helt standset, men der skete dog ingen større Tumulter eller nogen Ulykker.” Det var altsaa et meget betydningsfuldt Opløb, der havde fundet Sted. Den 16. September indgives der fra Frederiksberg Grundejerforening Klage over disse Optøjer, og man henstiller, om de ikke kunde forbydes, hvorefter der den 17. September nedlægges lovligt Forbud imod, at den paagældende Fodsportsforening arrangerer den Slags Processioner uden Politiets Tilladelse. I den Anledning afholdes der et Møde i „Folkets Hus” paa Jagtvejen, og Frederiksberg Politi er paa sin Post for at forhindre, at man til Trods for Forbudet spadserer ind paa Frederiksberg Grund.

Her kommer jeg endelig til et Punkt, hvor jeg i nogen Grad kan give det ærede Medlem fra Stege Medhold. Det ærede Medlem sagde nemlig: Naar nu Politiet havde været fornuftigt, havde det i Forvejen stillet sig op og sagt, at ingen maatte passere denne Bro. Jeg indrømmer det ærede Medlem, at saaledes skulde Politiet

bære sig ad, men jeg er ogsaa i den glædelige Situation at kunne meddele, at saaledes har Politiet baaret sig ad. Det har jeg Meddelelse om i en Rapport af 19. September, den er altsaa indgiven til mig, en god Tid før det ærede Medlem udtalte sig her i Tinget. Deraf ville ærede Medlemmer se, at Politifuldmægtigen netop er optraadt paa den Maade, som det ærede Medlem fra Stege erkendte at være den fornuftigste. Rapporten lyder saaledes: „Da det ved ca. 10 Tiden blev meddelt, at Deltagerne i bemeldte Møde nu havde forladt Forsamlingsbygningen og i samlet Trop med Bannere bevægede sig ad Jagtvejen med Frederiksberg som Maal, lod jeg den ommeldte Styrke tage Opstilling ved den søndre Side af Broen over Ladegaardsaaen. Herfra kunde man se en meget stor Sværm Mennesker bevæge sig henimod Falkonéralléen, og man kunde høre, hvorledes Deltagerne hujede og peb, hver Gang en Sporvogn passerede Mængden . . . og af Funktionærerne paa de fra Nørrebro kommende Sporvogne hørte jeg, at de vare blevne forulempede paa forskellig Maade ved Skældsord, Overspytning o. lign. Da Sværmen derfor naaede Broen, traadte jeg efter Birkedommerens Ordre frem og raabte gentagne Gange: „Her er spærret, De maa gaa ad andre Veje”. Men ikke desto mindre bevægede Sværmen sig stadig fremad, skønt Folk, da jeg de første Gange raabte, at Falkonéralléen var spærret, kunde være gaaede langs Ladegaardsaaen enten til højre eller venstre. Særlig ivrig i sin Fremmarch var en ung Mand, som nægtede at efterkomme min Befaling, om at gaa tilbage og vendte sig mod Mængden og raabte „fremad”, hvorfor jeg maatte tage fat i hans Frakke, hvorefter han greb fat med begge Hænder i mig, men han blev nu straks anholdt og ført bort, men herover bleve de forrest staaende Tumultuanter saa rasende, at de for ind paa mig, hvorefter jeg straks kommanderede „træk Staven”, og vi gik da alle løs paa Mængden, der da ogsaa i Løbet af et Minut eller to var fordreven fra Broen“. Den paagældende unge Mand, der blev anholdt, forklarer, „at han i Aften havde været til Møde i „Folkets Hus” paa Jagtvejen, og at det under Mødet blev vedtaget, at de skulde gaa i Procession derfra ad Jagtvej og Falkonérallé, hvilket de ogsaa gjorde, men bleve ved Ladegaardsaaen stoppede af Frederiksberg Politi”. Det er altsaa ikke fuldt ud korrekt, naar det ærede Medlem fra Stege siger, at Processionen ikke vilde længere end til Frederiksbergs Grænse, som